

Atlantida je hkrati sveti otok in otočje, ki obstajata še danes

Razkrita skrivnost Atlantide

Atlantido odkrijemo, če povežemo Biblijo stare zaveze in Platonove zapiske o Atlantidi. Deloma pogreznjen atlantidski sveti otok je mogoče videti še dandanes; imenuje se Bubiyan in se nahaja v ustju delte Evfrata in Tigrisa.

Eden najbolj znanih raziskovalcev mita o Atlantidi je bil Athanasius Kircher (1602–1680), duhovnik jezuit, ki je raziskoval tudi egipčanske hieroglife in Kitajsko. Kot jezuit je hotel sodobnike na vsak način speljati na lažno sled in zmesi še tisto malo, kar so takrat vedeli o preteklosti. Objavil je zemljevid Atlantide, ki je vizualno res precej podoben dejanskemu stanju, le da so informacije na njem povsem napačne. Menim, da je natančno vedel, kje je bila Atlantida, le da so bile te informacije dostopne le posvečenim. Kircher je bil dokaj uspešen, saj njegove trditve glede Atlantide še dandanes uspešno zavajajo številne ljudi.

TRAGEDIJA ATLANTIDE

Ena izmed zgodb, ki je na seznamu prepovedanih tem, je tudi poved o Atlantidi. Zakaj je ta tema prepovedana in namerno zamešana do te mere, da Atlantido tako rekoč vsi znanstveniki iščejo »z levo roko v desnem žepu«? Ker je zgodba o Atlantidi tragična zgodba. Na eni strani najsvetejše – kreacija, podaritev izjemnih duhovnih sposobnosti sodobnemu človeku – in na drugi strani vojne proti potomcem stvarnikov. Atlantido Platon opisuje prek spopadov z ljudmi, Atlantida pa je obstajala že pred vojno z ljudmi z druge strani Heraklovih stebrov, kot temu pravi Platon.

Spopadi z ljudmi so se začeli

Atlantida se je izgubila s prevajanjem in številnimi preimenovanji ter napačnimi razlagami.

okoli leta 9600 pred našim štetjem. Konkurentje za prevlado so najverjetneje onemogočali normalno delovanje Sumerije (poleg naravnih katastrof v takratnem času) prek motenj tokov Evfrata in Tigrisa. V tistem obdobju je kult Ozirisa zaradi zlorab sodobnim ljudem postal nedostopen. Del duhovnih znanj, pa tudi del visoke tehnologije je šel zaradi katastrof in spopadov v pozabo.

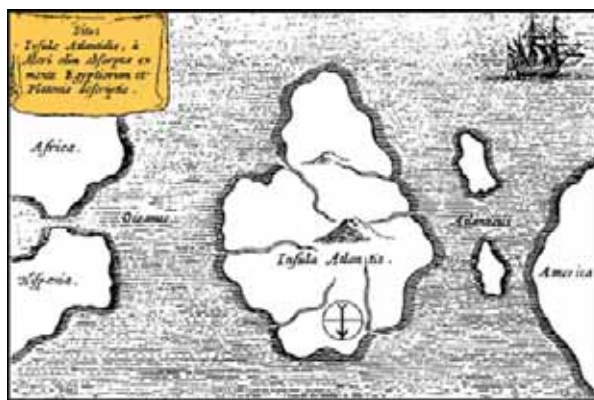
SODOMA IN GOMORA

Do skrajne zaostritve pa pride mnogo kasneje, ko sumerska država dokončno propade. Po neuspelem poskusu atlantidskih kraljev, da porazijo Grke in druge pridružene narode, so dejanski vladarji poiskali krivca in obračunali s Sodomom. Bogovi so grozljivo obračunali s svetim, brezčasnim mestom. Sodoma se je namreč imenovala Chasmona Sodom (kasneje Chasm Usdum). Ker so se

stari jeziki brali od desne proti levi, s premetanko črk dobimo skrivno vsebinsko ime: Modos Anomshac. Zveni malce smešno, ampak »bog« jim je dobesedno zdrobil jajca – moda. Na Sodomu je namreč padla atomska bomba, kar natančno opisuje tudi poznosumerski ep o Erri. S tem je bila vojna začasno ustavljena, toda potomci bogov, ki jih Biblija imenuje tudi Velikani, so bili s tem moralno poraženi, saj so pokončali grešne skupaj z nedolžnimi.

Žalost in gnev sta bili zato strašni in Kaldejke, pred tem zaveznice starozveznih bogov, so začele z aktivnostmi za odstranitev androginega rodu. Akadska doba relativnega premirja je tako trajala le nekaj stoletij. Če besedo *akkad* obrnemo, dobimo skrito sporočilo imena, *dakka* namreč pomeni ječa v duhovnem pomenu odsotnosti komunikacije z višjimi energijami Sirija. Akadska doba se zaključí s protiudarcem sodobnih ljudi – obračunom z Gomoro. Gomoro, osrčje agresivne magije, so bombardirali in razen podzemskih katakomb povsem uničili. Kasneje se je kraj Gomore imenoval Chorbet Qumran in tam so pred nekaj desetletji našli izjemne tekste – Kumranske rokopise.

Padcu Gomore je kmalu sledila Hamurabijeva okupacija Mezopotamije, ki pa je bila v dveh delih. Uruk mesto, ki je bilo upravno središče Mezopotamije, pade sto let kasneje, saj je manipuliralo z Babilonci, tako da jih je skušalo ponovno podrediti. Šele s padcem Uruka je konec temelja atlantidskega otoka. Tudi padec Uruka je bil sporazumen; stari vladarji so se lahko dostojanstveno umaknili in odnesli, kar so želeli. Ko pa so končali selitev, so naredili nezasišano. Najsvetejše od najsvetej-

Karta Atlantide z lažnimi informacijami, ki jo je objavil jezuit Athanasius Kircher.

šega – »Meko« ali Kaabo (Kaa-ba = telo-duša) vseh molitev – atlantidski otok so razstrelili. Ključni del svetega otočka se je potopil oziroma je postal močvirje in neprehodno blato. Ob razstrelitvi podzemskih rovov je namreč zemlja z bogato vegetacijo otočka zdrsula v morje. Tretjina otoka se je dobesedno pogreznila v morje.

ATLANTIDSKI OTOK IN OTOČJE

Tako blato kot otok obstajata še danes. Otok se imenuje Boubyan, uradno ime pa je Bubiyan. Če obrnemo vrstni red črk v Naybuob, nam samo ime pove, da je to kraj razstrelitve in pogreznjenja. Boubyan meri v dolžino okoli 45 in širino 25 kilometrov s površino 890 km². Severni del otoka je ločen s kanalom, danes ta del otoka imenujejo Warbah.

Ogledamo si lahko tudi Heraklova stebra in otok med njima – rezidenčni otok potomcev samega Pozejdona – stvarnika, ki se imenuje Failaka. Failaka je 12 kilometrov dolg in 6 kilometrov širok podolgovat otok s površino 43 km², njegova najvišja nadmorska višina je danes 10 metrov. Obrnimo vrstni red črk in dobimo Akaliaf – otok padlega angela ali boginje uničenja a-kali-af. In res, pred stoletji se je ta otok imenoval Ikarus. To ime so mu po zavzetju dali Grki. Pa smo pri zgodbi o Dedalu in Ikaru. Oba sta bila bogova, tako ded kot njegov sin, toda Ikar je bil preveč samovšečen in je zato padel na zemljo ter se pri tem ubil. Pripoved je seveda simbolična in govori isto kot starogrška zgodba o Faetonu. Potomci Pozejdona(ov) ali starozaveznih bogov so izgubili tron; sodobni ljudje so prepoznali, da niso Bog, da niso vsemogočni ...

Atlantida se je izgubila predvsem s prevajanjem in številnimi preimenovanji ter napačnimi razlagami. Namesto da bi govorili o otočju in o svetem otoku »središča sveta«, se danes govori le še o svetem otoku. Atlantida ga je imenoval Platon, a pred tisočletji so ga imenovali drugače. Na otoku padlega angela Failaka so arheologi v kraju Dilmunian našli

Levo: Atlantidski otok v ustju delte Eofrata in Tigrisa se imenuje Bubiyan. Satelitska slika kaže deloma pogreznjen otok in njegov ravnine grič. Desno: Ključni del svetega otočka se je potopil oziroma postal neprehodno blato, ki obstaja še dandanes.

Foto spleta

svetišče »boga« Anzaca, kjer so v temeljnem kamnu prebrali napis Dilmun. Dilmun pa je izjemno stara civilizacija, h kateri sta spadala tudi otoka Bahrain (imenovan Awal, kasneje Mishmahig) in otok Tarot. Sumerski, babilonski, asirski spisi opisujejo Dilmun kot zemljišče, obdano z vodo z vseh strani. Dilmun (Numlid) je drugo ime za civilizacijo Atlantide. Nekaj arheoloških odkritij z otoka Failaka se nahaja v Muzeju Aarhus v Kuvajtu.

O Atlantidi je nekaj desetletij po Platonu pisal tudi zgodovinar Teopomp. Opisal je nepregledno velik ocean z glavnim otokom Meropis (Siporem). V osmi knjigi pa je opisal atlantidski sveti otok, ki ga je imenoval Otok pozabe, in njegove prebivalce – človeški rod velikarov, dvakrat višjih od običajne velikosti, ki so imeli izjemne sposobnosti, od poznavanja pokrajin do skrivanja, in ki so stalno hoteli rušiti Babilon. Toda kaj so skušali rušiti? Rušili so Babilon ali Babel-ON, kar v prevodu pomeni »vrata za dušo« ali dobesedneje »duša ba se združuje v brezmadežnem belu«. Prebivalce Atlantide je Teopomp imenoval Hiperborejci (Ajero brepyh) ali čistilci lepote. Zapisal je tudi, da se je vojska deset milijonov vojakov odpravila osvojiti Hiperborejo, vendar so vojno opustili,

ko so spoznali, da so Hiperborejci naj-srečnejši ljudje na svetu.

HERAKLOVA STEBRA

Ob otoku padlega angela Failaka sta levo in desno dva otočka – Heraklova stebra. Platon govori, da so atlantidski kralji poveljevali ljudem z druge strani Heraklovih stebrov. Poveljevali so namreč ljudem v Polineziji, ki so na različne načine podpirali androgini rod. Na stotine otokov v Polineziji je tvorilo otočje Atlantide, ki se ni nikdar potopila, niti ni izginila.

Atlantido odkrijemo, če povežemo Biblijo stare zaveze in Platonove zapiske o Atlantidi. Tako kot Biblija tudi Platon govori o stvarjenju sodobnega človeka. V *Kritiasu* je zapisal: »Pozejdon je prejel v delež otok Atlantido in na nekem otoškem kraju, ki ga bom še opisal, je naselil svoje potomce, ki jih je spočel s smrtno žensko.«

Platon pove mnogo več o stvarniku človeka kot Biblija. V dialogu *Simpozij* namreč piše, da je stvarnik razdelil spola. To poved najdemo v vseh starih mitih, npr. o Šivi (daljni vzhod in Kitajska) in Tlalocu (Mehika). Ker je bil človek ustvarjen po podobi »boga«, je jasno, da je bil sin smrtno ženske in »nesmrtnega boga«. Sedaj se lahko vprašamo, kdaj se

je to stvarjenje zgodilo. Kreacionistični postopki, ki so se izvajali večkrat, so bili zelo intenzivni za časa datiranja najstarejših idolov, kot rečemo kipcem žensk brez obraza – »bog« je namreč ob koitusu mižal ali spal, kot trdita Biblija in Platon v *Kritiju*.

Platon nam natančno opiše tudi bodoči stvarnikov dom: »Proti morju, vendar po sredi celotnega otoka, je bila planota, za katero se govori, da je bila od vseh planot najlepša in izredno plodna. Blizu te planote in na njeni sredi oddaljen približno devet kilometrov je bil enakomerno nizek grič.«

Opiše tudi neprehodnost za plutje po potopitvi otoka: »Ta otok se je takrat zaradi potresov pogreznil in naredil blato, neprehodno za tiste (mornarje), ki bi radi pluli skozi tisto ustje, tako da ne morejo več potovati, ampak jim (blato) to preprečuje.«

SREDIŠČE SVETA

Atlantidski otok Atlasa je bil središče, kamor so posamezne dežele sveta pošiljale dobrine, na katere so bile ponosne. Pošiljale so tako zapise o kulturi in znanjih kot tudi izdelke, pridelke, živali, torej dobrine, ki so tvorile njihovo »razvojno hrbtnico«.

Atlantidski otok je bil izjemno velika

Foto splet

Veliko podrobnosti o atlantidskem otoku lahko razberemo iz starodavnih vaz iz Negade.

Atlantidski otok je bil ogromna luka, prepreden s številnimi kanali v obliki palmine krošnje.

luka, prepreden s številnimi kanali v obliki palmine krošnje. Na te »palmove liste« so razporejali darila številnih dežel. Odločevalec o procesu daj-dam je bil Atlas, najslavnejši atlantidski kralj. Prek atlantidskega otoka je razpolagal z bogastvom celega sveta. Iz tega bogastva je napajal svoja svetišča in dograjeval znanja.

Kaj je bilo na ladjah, so preverjali že pred prispetjem na otok. Po potrdilo, da smejo raztovoriti dobrine na atlantidskem otoku, so morale na Pozejdonov otok, danes imenovan Failaka, prej Ikarus, še prej morda Hera, pred tem pa El. Tako je lahko namestnik stvarnikovih potomcev nadziral kakovost Atlasovega dela. Mimo Failake brez dovoljenja ni smela nobena ladja. Tako se je rodila legenda o neprehodnosti Heraklovih stebrov. Otočka, danes imenovana Miskan in Aohp, sta služila kot zadnji straži pred vhodom v največjo starodavno luko svetega atlantidskega otoka. Ta dva »stebra« sta bilo dolgo strah in trepet vseh nepovabljenih.

Dejanski vladar Pozejdon, imenoval ga bom Hera (He-Ra je simbol obojespolnega »boga«, kot so ga poimenovali stari Grki), je torej vse tlačil vase; v sebi je združeval duhovno in materialno bogastvo sveta, pri tem »plenjenju« pa so mu pomagali atlantidski kralji.

Atlantidski otok je bil zaradi izjemnega bogastva znanj in dobrin z vsega sveta idealen kraj za iniciacije na višjo duhovno raven. Na njem so bili iniciirani tudi faraoni. Iniciacijski postopki so bili razdeljeni na dva dela: najprej prepoznavanje lastnega telesa, nato pa maziljenje – prepoznavanje bogastva atlantidskega otoka.

Podobnih trgovskih pomorskih centrov je bilo več, na primer grški Korint,

toda niso imeli vseh duhovnih dimenzij. Ljudje so tako najverjetneje tudi v Korintu v številnih pahljačasto razporejenih jarkih izmenjevali večje količine tovara – blago za blago.

VAZE IZ NEGADE

Marsikatero podrobnost o dogajanjih na slavnem atlantidskem otoku lahko razberemo iz starodavnih vaz iz Negade – da so razpolagali s pripomočki, ki so kakor ogromne konstrukcije dvigali zabojnike, ter da so zabojnike po kopnem prevažali s pomočjo hlodov, ki so vpeti v osi služili podobno kot tekoči trak.

Številne ladje iz vseh obmorskih držav sveta so torej plule v takratni materialni in duhovni center sveta, delto Evfrata in Tigrisa. Tu so opravljali obredja osebnojnega razvoja, se med seboj spoznavali ter menjali dobrine, značilne za njihove dežele. Zaradi navedenega so takrat govorili in razumeli svetovni jezik in simbole. Za časa Atlantide je bil torej jezik vseh ljudi na Zemlji bolj ali manj en sam.

Razpad Atlantidskega gospostva pa se je začel tudi zaradi vse bolj preračunljivih daril, ki so jih predstavniki – patriarhi posameznih dežel vozili na otok. Vse več se jih je obnašalo egoistično, tako kot je v Bibliji stare zaveze opisan Kajn. Luke so med seboj tudi tekmoval. Zanimivo je, da ni bil potopljen zgolj večji del atlantidskega otoka, ampak tudi večji del luke Korint ...

Kakšne so bile tovrstne luke, lahko vidimo iz upodobitev na vazah iz Negade, na katerih razpoznamo pahljačasto upodobitev v obliki palme, podoben opis pa najdemo tudi v Platonovem dialogu *Kritias*.

POPEK SVETA

Po padcu atlantidskega otoka so otok kmalu ponovno naselili. Do leta 1200 pred našim štetjem je bil naseljen, nato pa povsem opustošen. Polinezijski del – otočje, torej Atlantida (Dilmun ali Hiperboreja), je ostal dokaj nedotaknjen.

(Nadaljevanje na strani 44)

(Nadaljevanje z 29. strani)

Tako kot je dejal Platon, je Atlantida res obsežna: večja od Libije in Azije skupaj.

Ostane Atlantide pa je še dolga tisočletja delujoč počival na najbolj samotnem kraju na svetu – na Rapa-Nui ali Velikonočnem otoku. Tisoč let po Jezusu pa so se tudi tamkajšnji »dolgouhci« izselili, saj so jih premagali »kratkouhci« ali sodobni ljudje. Rapa-Nui pomeni popek sveta. Kam so se izselili, kje sploh še so androgini potomci starozaveznega boga, ali se danes klonirajo, ali bodo moške izbrisali z zemeljskega površja in zaplodili nov rod?

Ta vprašanja so v resnici nesmiselna, saj se je naš rod že dodobra izrodil; postali smo bolj ali manj drugorazredna vrsta egoistov, bedakov in strahopetcev. Postavimo si raje vprašanje, kdaj bomo sodobni ljudje zmogli modrost, da bomo potencialne povezovali ter sodelovali pri graditvi civilizacije v presežnikih v vseh pogledih in s tem dokazali, da ni potrebe po novih posredno ali neposredno izvedenih genocidih?

Vprašanje Atlantide odpira problematiko, ki še ni razrešena, ampak se pometa »pod preprogo«. Dotika se naše odločitve za pravičnost in resnicoljubnost, ki edini lahko zagotovita legitimnost razvojnega preživetja dela naše civilizacije in odpreta vrata v nujo današnjega časa – visoko duhovnost.

Vladislav Stres ❁

Revija ZDRAVJE
izide vsakega 1. v mesecu!

Članki v **OMREŽJU** sodobnih nasvetov
Sbiranje od znotraj narave
Zvezdice v zobeh
HIPNOTERAPIJA odpira vrata v nezavedno
V harmoniji z luno
Fruktoza je sladko zavajanje

POLJUB, hi si ga na zaljubljenosti
Za slab zadah ni kriv le česen
Seme močnejših vonov
PSIHOKIRURGIJA za zdravljenje depresije?
Kaj pomeni zdrava prehrana
Dobra in slaba vitaminska družba
Trusejo se roke, sladko prazni

Škrti in kušni **HEPATITIS!**
Superbakterije so črna
Zajedavci zdravstvene ključne
Kaj je zdravo
Homeopatska zdravila
Cvetne kapljice za dušo in telo
Splavov je vse manj

- Zdravstvene novice in zanimivosti
- Klub mama - nasveti za mlade in bodoče mamice
- Zelena stran - predstavljamo zdravilne rastline
- Klub zdravje - posebna kartica ugodnosti za naročnike
- Vsak mesec nove aktualne teme

Prva in najbolj brana slovenska družinska revija za zdravo življenje.